

Distanční výuka a co k ní patří

Na rok 2020 nikdo asi jen tak nezapomene. Byl celosvětově poznamenán šířením nemoci Covid-19 a opatřeními vlády, které k zamezení šíření epidemie hluboce zasáhly celé rodiny i životy našich školáků. Od května se učitelé museli podrobit školením pro komunikaci přes moderní školní informační systém Škola OnLine, kde se lehce a pohodlně propojují přes počítač s žáky i zákonnými zástupci a mohou řešit distanční výuku.

Jakmile se přehouply prázdniny a nastal první školní den, přivítali jsme do školy 22 prvňáčků. Hned v polovině září jeli žáci 4. ročníku na exkurzi do Muzea Komenského v Přerově na program: „ Hurá na mamuty“. Dále jsme pro žáky připravili projektový den Bezpečně do školy. Pozvali jsme si policistu pana Zajíce, který si pro nás připravil zajímavou besedu. Žáci se seznámili s náplní jeho práce, s výcvikem psů, s výstrojí a výzbrojí každého policisty a s různými příběhy z jeho práce. V další části projektového dne si pod vedením učitelů žáci nacvičili situace v silničním provozu, ukázali si, jak co nejbezpečněji zvládnout cestu do školy a seznámili se s dopravními značkami v obci.

Následovala příprava další akce, kterou na podzim pořádá každý rok SPZŠ - DRAKIÁDA. Akce byla naplánována na začátek října. Se zhoršující situací šíření nemoci byly bohužel tyto hromadné akce zakázány. Už jsem tušila, co bude následovat. Rodičům jsem poslala dotazník na počítačové vybavení domácnosti.

V úterý 13. října bylo vládou a MŠMT ČR rozhodnuto o zákazu osobní přítomnosti žáků ve škole. Opět nastala distanční výuka žáků. Jako ředitelka školy jsem měla vše připraveno. Změnila jsem rozvrhy, upravila skupiny tříd na online hodiny přes Zoom Meeting a kontaktovala rodiče na přihlašování do online hodin.

Nejtěžší byla koordinace malých skupinek žáků 1. ročníku s ostatními ročníky. V každé rodině je většinou jeden počítač. Rodiče potřebovali, aby se děti na něm s online hodinami střídali. Situaci jsme vyřešili zapůjčením vybavení školních notebooků a tabletů.

Musím konstatovat, že jsme od března udělali veliký pokrok a distanční výuka se nyní dařila mnohem lépe. Podle mého mínění udělala škola v této těžké době absolutní maximum. Ukázaly se povahové rysy samotných žáků, někteří se zocelili v samostatnosti, pilně pracovali na zadaných úkolech, jiní zase hledali neustálé výmluvy, proč úkol nesplnili. Musím poděkovat všem rodičům a prarodičům, kteří měli nejtěžší úkol: zajistit, aby se jejich dítě účastnilo online hodin, po nich pracovalo na zadaných úkolech pro samostatnou práci a ještě se naučilo látku na další den. Zvládlo se to pouze díky intenzivní spolupráci všech.

Na návrat žáků do školy jsme se nesmírně těšili. Připravili jsme herní stanoviště: stůl na stolní tenis ve zrekonstruovaných šatnách a velké maňáskové divadlo ve školní družině. Musela jsem informovat zákonné zástupce žáků o omezeních a opatřeních, která musíme dodržovat. Po návratu k prezenční výuce se rodinám i žákům ulevilo. I když tradiční akce jako vánoční besídka, běh o vánočního kapra, zpívání v kostele a další jsou zrušeny, neztrácíme naději, že příští rok to bude lepší. Žákům jsme připravili mikulášskou nadílku, programy Sdružení D, besedu se spisovatelkou Petrou Braunovou a v rámci ŠD cirkusovou dílnu.

I přes zakrytí úst a nosu jsme rádi, že výuka může být v běžném režimu. Za to bych chtěla ze srdce poděkovat rodičům, prarodičům, zaměstnancům školy i školky a popřála bych všem andělsky krásné Vánoce a po čertech dobrý nový rok 2021.

Mgr. Ivana Zenáhlová, ředitelka školy